

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΡΙΖΟΣ ΡΑΓΚΑΒΗΣ

Ὁ ἐπιφανὴς ἡμῶν συνεργάτης ἐγεννήθη τῷ 1810 ἐν Κωνσταντινουπόλει, ἐξ οἰκογενείας ἀρχῆθεν διακρινομένης ἐν τε τῇ ποιήσει καὶ τῇ φι-

λογογίᾳ. Τὰς πρώτας αὐτοῦ σπουδὰς διήνησεν ὑπὸ τοὺς ἀειμνήστους διδασκάλους τοῦ Γένους Βαρδαλάχου καὶ Γεννάδιου, εἶτα δ' ἀπεπερατώσα ταύτας ἐν τῇ στρατιωτικῇ Σχολῇ καὶ ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ τοῦ

Μονάρχου. Ἐπανελθὼν εἰς τὴν Ἑλλάδα, ἐγορημάτισε κατ' ἀρχὰς ἀξιωματικὸς τοῦ πυροβολικοῦ καὶ μετέπειτα σύμβουλος ἐν τῷ Ὑπουργείῳ τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδευσεως, καθηγητὴς τῆς Ἀρχαιολογίας ἐν τῷ Ἐθνικῷ Πανεπιστημίῳ, Ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν καὶ τέλος Προσθευτὴς παρὰ διαφόροις Εὐρωπαϊκαῖς Αὐλαῖς.

Ἀλλὰ τὸ στάδιον, ἐν ᾧ ὑπὲρ πάντα ἄλλον διέπρεψεν ὁ γαργαρός καὶ ἔξοχος ἀνὴρ, καὶ ἐν ᾧ ἀείποτε τ' ὄνομά του θὰ μὲν ἄθνατον καὶ κορωνίς τῆς νεωτέρας Ἑλληνικῆς φιλολογίας, εἶναι τὸ συγγραφικόν ἀκολουθῶν τὰς ἱεράς τριβούς τοῦ πατρὸς του Ἰακώβου Παγκαλοῦ καὶ τοῦ θεοῦ αὐτοῦ Νερούλου, κατέγινε καὶ διεκρίθη ἐν τῇ Ποιήσει, τῇ Ἀρχαιολογίᾳ καὶ τῇ Φιλολογίᾳ, ἐλαφρῶ καὶ μὴ, καὶ ἀνεδείχθη τοσοῦτον πολυγράφος, ὅσον οὐδεὶς ἄλλος τῆς Νεωτέρας Ἑλλάδος συγγραφεὺς, συγγράψας τοσαῦτα ἔργα, ὧν ἄλλως ἕκαστον θὰ ἤρκει, ὅπως προσπορίσῃ τῇ φιλῇ Πατρίδι ἀνὰ ἓνα ἐπίδοξον συγγραφέα.

Ὡς ποιητὴς ὁ κ. Παγκαλοῦ διέπρεψεν ἐν ἐκάστῳ εἴδει τῆς ποιήσεως, ἐν τε τῇ Λυρικῇ, τῇ Ἐπικῇ καὶ τῇ Δραματικῇ, ποιήσας πλείστα ἔξοχα ποιήματα, ἐν οἷς ἐπανθεῖ ἡ χάρις καὶ τὸ γλαφυρὸν τοῦ λόγου, μετ' αἰσθηματικῆς σκέψεως συνδιαζόμενα, καὶ πλείστας ὅσας τραγωδίας καὶ κωμωδίας, μεταφράσεις ἐμμέτρους ἀρχαίων δραμάτων κλπ., ἀξίας νὰ κατατάξωσιν αὐτὸν μετὰ τῶν μεγαλειτέρων Βάρδων τοῦ ἀρχαίου καὶ νεωτέρου κόσμου. Ἐν ταύτῳ τὸ Πολιτικὸν στάδιον τοῦ διαπρεποῦς ἀνδρὸς δὲν μὲναι ἄμοιρον δαφνῶν. Ἀπειράκις ὁ σοφὸς ἀνὴρ καὶ διαπρεπὴς ποιητὴς, προήσπισε τῆς Πατρίδος αὐτοῦ τὰ ἔθνη καὶ συμφέροντα, διὰ σειρᾶς πεφωτισμένης ἐνεργείας καὶ ἐξόχου ἐργασίας, κατέδειξε δὲ ὅτι μέγα χεῖρει δικαίωμα ἐν τῇ καρδίᾳ τοῦ Πανελληνίου.

Ἐν τῷ ἡμετέρῳ ἔθνικῳ ἡμερολογίῳ ἀείποτε προσέφερε τὴν ἐπιφανῆ αὐτοῦ συνεργασίαν καὶ ἐστόλισε τὴν «*Ποικίλην Στοῶν*» ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τῆς ἐκδόσεως αὐτῆς, δι' ἔργων διακεκριμένων καὶ πολυτίμων.

Ἐν Βερολίῳ 15 Ἰουνίου 1885.

Φίλιππε Κύριε,

Ἡμέρας μόνον τινὰς ἀφ' οὗ ἔλαθον τὴν ὑμέτεραν ἀξιόλογον ἐπιστολήν, μοὶ περιῆλθε καὶ ἡ δημοσίευσίς τοῦ 1885 τῆς λαμπρᾶς «*Ποικίλης Στοῶς*», δι' ἣν ἐκ καρδίας σὰς συχαίρω. Δεπτομερῆ τῶν περιεχομένων κρίσιν, καὶ ἀφ' οὗ τ' ἀναγνώσω ἐπισταμένως, ἔσεται καὶ ἀδύνατον καὶ μάταιον νὰ ἐκφέρω. Ἀρκεῖ ἡ ὑπὸ πάντων τῶν ἀναγνωστῶν γενησομένη βεβαίως γενικὴ ἀναγνώρισις, ὅτι ἡ αὐθονωτάτη καὶ λίαν ἐκλεκτὴ ὄλη τοῦ βιβλίου ἐστὶ πάσης ἐπιδοκιμασίας ἀξία διὰ τὴν μεγάλην αὐτῆς ποικιλίαν, διὰ τοῦ περιουτοῦ εἰς τὸ ὠφέλιμον ὁδηγοῦσα, καὶ εἰς τὸν ζῆλον πρὸς ἀνάγνωσιν παροτρύνουσα.